

[Drachmann.]

af dette Kompleks baade en og flere Gange før. Derfor synes jeg nok, at den Dristighed, der udvises i Dag, udvises af Partiet Venstre, der først har været med til at destillere Pengene og fortsat vil have dem destilleret paa Omraader og efter Retningslinjer, der absolut ikke har været vore, og som nu pludselig med en, jeg tør ikke sige Elegance, men noget i Retning af det modsatte, springer af og stempler de Folk som dristige, der under Nødvendighedens Tryk i den samlede finansielle Situation gaar ind for disse Forslag, hvor vi selvfølgelig maa støtte os til Administrationen, saaledes som vi støttede os til Administrationen, dengang det ærede Medlem Hr. Himmelstrups Parti sad ved Magten og gennemførte baade Toldlove og Afgiftslove i Løbet af utrolig kort Tid.

Det bedrøvede mig, at den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Hans Nielsen) ligesom tog Afstand fra den Beskyttelse, der er i dette Lovkompleks. Ogsaa han fandt det fornødent at forsikre, at der ikke var Koncessioner til de Konservative. Jeg tror nok, at hvis det Ønske, der fra forskellige Sider her i Dag har været udtalt om, at man skulde læse Rigsdagstidende — et vistnok saare forfængeligt Ønske —, gik i Opfyldelse i den Grad, at det danske Folks store Flertal fulgte ganske ordret denne Forhandling, saa vilde dette danske Folk blive meget forbavset. Det vilde se et stort Parti springe af paa en ganske uforvarlig Maade og med de Krumspring, der er dette Parti særegent, Krumspring, der karakteriseres netop ved de Ord, som det ærede Medlem Hr. Himmelstrup anvendte før over for andre, og det vilde se Regeringspartierne ligesom undskyldte, at der overhovedet i dette Forslag er noget, som bygger nye Produktioner op.

Jeg interesserer mig ikke for alle disse Detailler, alt dette gensidige Pindehuggeri, det skulde lige være Toldbyrdeberegningen, til hvilken jeg altid vil vende tilbage, der er der en Realitet bag. Jeg tror, at det, man vil kræve oplyst, er det Spørgsmaal, jeg rejste ved Sagens første Behandling: Hvad skal vi leve af i Fremtiden? Hvis vi ikke har kunnet bygge Produktioner op bevidst, og med de Midler, der staar til Raadighed, saa har dette Land ingen Fremtid mere. Landbruget er begrænset, Landbrugets bedste Tid ligger bag, og den vil ikke komme igen, ikke saa længe den nuværende Udvikling gaar frem i Verden, og den afløses selvfølgelig ikke, fordi vi her i Landet ser med ublide Følelser der-

paa. Verdensudviklingen retter sig jo ikke efter de følelsesbestemte Momenter hos den danske Befolkning, og det danske Landbrug skulde hellere i Tide have forstaaet, at den Linie, det gik ud efter, har sin naturlige Afslutning.

Men med den Begrænsning, Landbruget har mødt, med hele den Kovending, det har foretaget ved at maatte henvende sig til sit Hjemmemarked, saaledes som sket er gennem de sidste Kriseforanstaltninger, og belaste dette Hjemmemarked med særlig forhøjede Priser, er det nødvendigt at skabe andre Produktioner, skabe andre Fortjenstmuligheder, og det er det, vi forgæves fra vor Side benytter den ene Lejlighed efter den anden til at spørge Regering og Flertal om herinde: Hvad vil man sætte i Stedet, hvorved vil man skabe fremtidige Muligheder for det danske Folk og dets økonomiske Eksistens?

At vi i Øjeblikket har en vis kunstig holdt Levestandard, det imponerer ikke mig, det kan man altid have, naar man lever paa Kredit og Afbetaling. Jeg tror i og for sig ikke, at det er et Udtryk for Sundhed, jeg tror snarere, at man skulde gaa i Lag med det, jeg kalder den strukturmæssige Forandring i vor Økonomi. Men det gør mig, som sagt, ondt, at det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen ligesom tog lidt Afstand for dog at dulme sine demokratistiske Meningsfæller, fra det konstruktivt opbyggende i dette Lovforslag, i en Situation, hvor vi stadig væk staar med over 130 000 Mand arbejdsløse. Jeg tror nok, at det danske Folk forlanger en helt anden Tone og helt andre Principper for Retningslinierne for økonomiske Debatter og for Arbejdet her i Rigsdagen end dem, der kom frem her i Dag.

Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup gjorde nogle Bemærkninger til mig om Toldlovene, der efter de Udtalelser, jeg kom med i Dag, vilde blive administrative Anliggender. Det har det altid været før, det ved det ærede Medlem godt. Det var det i sin Tid, da vi gjorde de i og for sig fortjenstfulde tekniske Toldlovsrevisionsarbejder. Det maa ganske naturligt være Administrationen, der i Forbindelse med Erhvervene eller i Forening med en særlig nedsat Toldkommission forbereder og tilrettelægger det store Materiale og gør det store Forarbejde, der skal gøres, for at et Toldlovsrevisionsarbejde overhovedet bliver gennemførligt.

Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup kom saa tilbage til mine Betragtninger over Toldbyrdeberegningen. Det var det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, der begyndte, „det var Kaninen, der begyndte“ ogsaa i